

ת"פ 48393/10 - בסאם סרסור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 48393-10-12 מדינת ישראל נ' סרסור
תיק חיזוני: 0-5160-20113-6847

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופטנית ניצה מימון שעשוע
ה המבקש בסאם סרסור ע"י ב"כ עוז אנואר פריג'
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

אני נעתרת לבקשה ומורה על ביטול כתוב האישום מחמת הגנה מן הצדקה, כפי שעוגנה על ידי המחוקק בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, דהיינו כי "הגשת כתוב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

בכתב האישום הנוכחי מואשם הנאשם בהחזקת מקום להימורים או הגרלות, לפי סעיף 228 רישא לחוק העונשין, וזאת על כי ביום 1.5.11 בבית קפה בכפר קאסם, הוחזקו על ידו שתי מכונות למשחקי מזל.

אין חולק, כי הנאשם הואשם בכתב אישום קודם (רע"ס 38083-05-11, להלן: "כתב האישום הקודם") בשתי עבירות של ניהול עסק ללא רשות, כאשר מדובר באותו עסק בו שתי מכונות למשחקי מזל בכפר קאסם, ובאותו תאריך המוזכר בכתב האישום הנוכחי (אישור ראשון) וכן בתשעת החודשים שלפניו (אישור שני).

הנאשם הודה בכתב האישום הקודם ביום 18.3.13 ודין נגזר ביום 20.12.12 לכנס בסך 5,000 ₪, התחייבות ויצו להשמדת המכוניות.

כתב האישום הנוכחי הוגש ביום 28.10.12, ואולם עולה מהפרוטוקולים בתיק, כי לנאשם נודע על כתב האישום הנוכחי רק לקרות יום 13.10.13, שאז זומן לראשונה ע"י המשטרה לדין.

כפי שפורט בהחלטתו של כב' השופט קובי בת"פ 35739-12-12 מ"י נ' עיסא שהזכרה ע"י הצדדים ונימוקיה
עמוד 1

מקובלים עלי, אין זה הליך תקין והוגן כלפי נאשם, שיטרד פגמים ע"י רשות תביעה שונות של המדינה בגין אותו מעשה עצמו. הליך כפול זה חושף את הנאשם לעליות התייננות ויצוג כפולות, וכן לטרדה, דאגה וועוגמת נשפכויות בשל היותו הנאשם בהליך פלילי. הוא אף חשוף עקב כך לעונשה כפולה, כספית ואחרת. זאת, ללא כל הצדק סביר, שהרי בעת הגעת הפקחים והשוטרים למקום, נחשפו העבירות במלואן, הן לעניין חוק רישי עסקים והן לעניין עבירה החזקת מקום להימורים (המזכרת עובדתית במפורש בכתב האישום הקודם). לפיכך בוטל שם האישום בהחזקת מקום לשם הימורים מחמת הגנה מן הצדקה, בנסיבות דומות מאד לעוניינו.

במקרה דנן, כמו במקרים שנדרן בפני כב' השופט קובו, הוגש שני כתבי האישום בפער זמינים של מעל שנה, באופן שהנאשם לא היה יכול לצרף את התקיק הנוכחי לתיק הקודם, לאחר וכשהתקבל את כתב האישום הנוכחי, ההליכים בתיק הקודם כבר הסתיימו.

בנוסף יותר, בהקשר לטענת המאשימה כי על הנאשם היה לדאוג לצירוף התקיקים, כי אין זה תפקידם של נאים לדאוג לאיחוד תיקים שנפתחו בעניינים ע"י רשות תביעה שונות בגין אותו מעשה, אלא **על רשות תביעה המוסמכות** לתאם ביניהן הגשת כתבי אישום בהם יש גם עבירות על חוק העונשין וגם עבירות על חוק רישי עסקים, וכך שיגוש כתב אישום אחד שיכלול את מלא העבירות העולות מן המעשה, ולא לפצל את האישומים להליכים פליליים שונים ונפרדים, מה עוד בהפרשי זמן ניכרים, כפי שארע במקרה זה ובתיק האחר שצויין.

עוד אציג, כי נתתי דעת, במסגרת השיקולים בשאלת קבלת טענת הגנה מן הצדקה, גם לחומרת העבירה נשוא כתב האישום הנוכחי (ר' ישגב נקדימון, **הגנה מן הצדקה**, (מהדורה שנייה, 2009), עמ' 334). ההלכה הפסוכה היא, כי ככל שכתב האישום אשר מתבקש ביטולו בשל הגנה מן הצדקה חמור יותר, כך נדרש בית המשפט לזהירות רבה יותר בטענה. במקרה דנן, כאשר עסקין בעבירה של איסור החזקה או הנהלה של מקום משחקים אסורים, לפי סעיף 228 לחוק העונשין, שהינה עבירה של עונן, אין מדובר ברף חומרה אשר יש בו כדי למנוע את קבלת הטענה.

לפיכך אני מורה על ביטול כתב האישום.

마חר שהחלה התקבלה בתחילת הליך ולא צורך בדיון, אין עשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ד, 24 פברואר 2014, בהעדך
הצדדים.